

KIRJAJD KAUGETELT SÕPRAIDELT

T. Metsand,

Kunda keskkooli õpetaja

Mulle on tihti esitatud küsimusi: kuidas ma tulin mõttele alustada kirjavahetust kaugete sõpradega? See algas nii.

Möödunud aastal, kui sai teatavaks, et võib tellida välismaiseid ajakirju, võtsin minagi selle teate vastu suure heameelega. Ma tellisin endale rea ajakirju Ida-Saksamaalt («Weltjugend», «ABC Zeitung» jt.). Huvitavamaks neist osutus a'akiri «Weltjugend», mis ilmub kord kuus. Ajakirja «Weltjugend» teeb huvitavamaks see, et selle lõpus avaldatakse aadresse noortelt, kes soovivad astuda kirjavahetusse kõigi maadega, eriti Nõukogude Liiduga. Mind on juba lapsepõlvest alates huvitanud kirjavahetus paljude maadega. Omada palju kirjasõpru oli minu unistuseks, mida ma nüüd asusin teostama. Ma saatsin oma aadressi «Weltjugendi» toime-

tusse Budapesti palvega avaldada see ajakirjas. Möödus umbes kaks kuud. Mõtlesin juba kirjutada uuesti, kui tuli esimene kiri Saksamaalt. Järgmise kahe nädala jooksul sain viis kirja, jällegi kõik Saksamaalt.

Kirjad saabusid sealt just sellepärast, et oma avalduses «Weltjugendi» toimetusse ma märkisin kirjavahetuse keeleks saksa keele.

Neile kõigile ma vastasin muidugi kohe. Järgmised kirjad sisaldasid juba pilte ja neis oli pikema't kirjutatud kedukohtadest. Toon teile ühe näite noore sakslanna kirjast, kes kirjutab mulle kõige esimesena. Noor Hedda Starke, kelle kodukoht asub Burg-Magdeburgis, kirjeldab oma kirjades kodulinna, mis pärast sõda on puhkenud õitsele.

«... Kõigepealt mõne sõnaga ma räägin endast. Olen

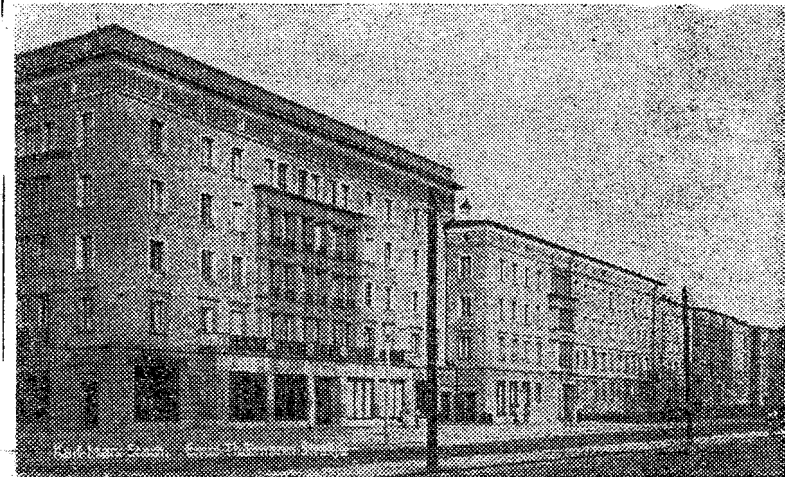
Pilt nr. 1

17 a. vana, töotan büroos kirjutajana ja kuulun Vaba Saksa Noorsooühingusse. Mulle meeldivad eriti Nõukogude filmid. Opin ka praegu veidi vene keelt ja püüan Sulle osa kirju kirjutada vene keeles. Sa paranda vead ja teata mulle, millised on minu põhilised eksimused...

... Mulle teeb valu, kui ma mõtlen tagasi 1945. a. Kui palju veriseid lahinguid pidas Nõukogude armee võitluses fašismiga juba üksi meie linna pärast. Meil on püstitatud mälestussammas langenud kangelastele ja meie noored hojavad seda alati korras. Saadan Sulle sellest pildikese, et näeksid, kui kena on see paik. (Pilt nr. 1)...

Ma töötab peale oma tegeliku töö veel propagandistina ja on meie kirjavahetuses niisama palju huvitatud kui minagi. Ka mu 14-aastane vend sooviks kirjavahetust mõne omavanusest poisiga. See võiks toimuda vene keeles...»

Üldiselt peab ütlema, et

Pilt nr. 2

Esimene kiri.

«Armas kirjasõbratar.

Ajakirja «Weltjugend» toimetusest ma sain Teie aadressi. Algul ma soovin ennast esitleda. Homme, 3. augustil, saan 24-aastaseks. Olen elukutselt kaupmees. Minu sooviks oli alati astuda Nõukogude Liiduga kirjavahetusse. Küsimused, mille üle me hakkame kirjutama, o'erevad Teist. Minu huvid on väga mitmekülgsed. Mind huvitavad Nõukogude kirjandus, filmikunst. Poliitika huvitab mind niisamuti kui kõik küsi-